

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Кафедра інфекційних хвороб

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор

з науково-педагогічної роботи

доцент Ірина СОЛОНИНКО

2023 р.

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ОК 27.1. «ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ»**

(назва навчальної дисципліни)

**підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 222 «Медицина»**

Обговорено та ухвалено
на методичному засіданні кафедри
інфекційних хвороб
Протокол № 27 від 27.04.2023 р.
Завідувач кафедри
професор Олександр ЗІНЧУК

Затверджено
профільною методичною комісією з
терапевтичних дисциплін
Протокол №3 від 4.05.2023 р.
Голова профільної методичної комісії
професор Олена РАДЧЕНКО

РОЗРОБЛЕНО ТА ВНЕСЕНО: Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

(повне найменування вищого навчального закладу)

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

О.М. Зінчук – завідувач кафедри інфекційних хвороб Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, д.мед.н., професор

А.М. Задорожний – доцент кафедри інфекційних хвороб Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, к.мед.н.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

О.Б. Надрага – професор кафедри дитячих інфекційних хвороб Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, д.мед.н., професор

О.П. Корнійчук – завідувачка кафедри мікробіології Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, д.мед.н., професор

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни «**Інфекційні хвороби**» складена відповідно до Стандарту вищої освіти *другого (магістерського) рівня* галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 222 «Медицина»

освітньої програми *магістра* медицини

Опис навчальної дисципліни (анотація) Навчальна дисципліна “Інфекційні хвороби” надає можливість студентам медичного факультету на 5-му році навчання опанувати знання, вміння та практичні навички, які надають можливість фахівцеві швидко та правильно зорієнтуватися в ситуаціях при наявності у пацієнтів інфекційної патології та інших невідкладних станів, уникнути фатальних помилок або втрати часу та здійснити першочергові кроки, які врятовують життя людині і/або стануть добрим підґрунтям для її успішного подальшого лікування у стаціонарі. Засвоєння дисципліни спирається на знання, здобуті студентами в процесі вивчення біології, фізіології, мікробіології, епідеміології та інших базових предметів.

При опануванні дисципліни “Інфекційні хвороби” раціональним є впровадження в навчальний процес сучасних світових напрацювань та стандартів з основних питань інфекційних хвороб.

Структура навчальної дисципліни	Кількість кредитів, годин, з них			СРС	Рік навчання семестр	Вид контролю
	Всього	Аудиторних				
		Лекцій (годин)	Практичних занять (год.)			
Назва дисципліни: «Інфекційні хвороби»	4 кредити / 120 год.	12	48	60	5 курс (9/10 семестри)	іспит

Предметом вивчення навчальної дисципліни є основні прояви інфекційних хвороб, принципи правильної інтерпретації клінічної інформації отриманої при обстеженні хворого та основні принципи лікування пацієнтів з інфекційною патологією.

Міждисциплінарні зв'язки: біологія, мікробіологія, епідеміологія, імунологія.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни “Інфекційні хвороби” є засвоєння теоретичних та практичних знань з етіології, епідеміології, патогенезу, типових клінічних проявів, методів діагностики, лікування інфекційної патології у межах, відповідних програмі підготовки лікаря з урахуванням особливості його спеціальності.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни “Інфекційні хвороби” є оволодіння знаннями, вміннями та навичками для забезпечення адаптації студентів до хворих інфекційного профілю; вміння ставити діагноз, обирати відповідні лікувально-діагностичні маніпуляції, надавати невідкладну допомогу хворим з інфекційною патологією.

1.3 Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна (взаємозв'язок з нормативним змістом підготовки здобувачів вищої освіти, сформульованим у термінах результатів навчання у Стандарті).

Згідно з вимогами стандарту дисципліна забезпечує набуття студентами **компетентностей:**

-інтегральні: здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини. Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.;

-загальні:

- ЗК.1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК.2. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК.3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях
- ЗК.4. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності
- ЗК.5. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації
- ЗК.6. Здатність приймати обґрунтовані рішення
- ЗК.7. Здатність працювати в команді
- ЗК.8. Здатність до міжособистісної взаємодії
- ЗК.10. Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології
- ЗК.11. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел
- ЗК.12. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків
- ЗК.14. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні
- ЗК.15. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя

-спеціальні (фахові, предметні):

- ФК.1. Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані
- ФК.2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів
- ФК.3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання
- ФК.4. Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювань.
- ФК.5. Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань
- ФК.6. Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань
- ФК.7. Здатність до діагностування невідкладних станів
- ФК.8. Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги
- ФК.9. Здатність до проведення лікувально-евакуаційних заходів
- ФК.10. Здатність до виконання медичних маніпуляцій
- ФК.11. Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.
- ФК.13. Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів
- ФК.14. Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб
- ФК.16. Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм
- ФК.21 Зрозуміло і неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються
- ФК.24 Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами
- ФК.25 Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів НРК у формі «Матриці компетентностей».

Матриця компетентностей

№	Компетентність	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Інтегральна компетентність		Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини. Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.			
Загальні компетентності					
ЗК.1.	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.	Знати способи аналізу, синтезу та подальшого сучасного навчання	Вміти проводити аналіз інформації, приймати обгрунтовані рішення, вміти придбати сучасні знання	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей.	Нести відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань.
ЗК.2.	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.	Знати сучасні тенденції розвитку галузі та аналізувати їх	Вміти проводити аналіз професійної інформації, приймати обгрунтовані рішення, набувати сучасні знання	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей	Нести відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань
ЗК.3.	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях	Мати спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання.	Вміти розв'язувати складні задачі і проблеми, які виникають у професійній діяльності.	Зрозуміле і недвозначне унесення власних висновків, знань та пояснень, що їх обгрунтовують, до фахівців та нефахівців.	Відповідати за прийняття рішень у складних умовах
ЗК.4.	Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності	Мати глибокі знання із структури професійної діяльності.	Вміти здійснювати професійну діяльність, потребує оновлення та інтеграції знань.	Здатність ефективно сформулювати комунікаційну стратегію професійної діяльності	Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.
ЗК.5.	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації	Знати види та способи адаптації, принципи дії в новій ситуації	Вміти застосувати засоби саморегуляції, вміти пристосовуватися до нових ситуацій (обставин) життя та діяльності.	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення результату.	Нести відповідальність за своєчасне використання методів саморегуляції.
ЗК.6.	Здатність приймати обгрунтовані рішення	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи	Вміти приймати обгрунтоване рішення, обирати	Використовувати стратегії спілкування та навички міжособистісно	Нести відповідальність за вибір та тактику способу
ЗК.7.	Здатність працювати в команді	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки.	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації

ЗК.8.	Здатність міжособистісної взаємодії	до	Знати закони та способи міжособистісної взаємодії	та	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для міжособистісної взаємодії	Використовувати навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
ЗК.10.	Здатність використовувати інформаційні комунікаційні технології		Мати глибокі знання в галузі інформаційних і комунікаційних технологій, що застосовуються професійній діяльності		Вміти використовувати інформаційні та комунікаційні технології професійній галузі, що потребує оновлення та інтеграції знань	Використовувати інформаційні та комунікаційні технології професійній діяльності	Нести відповідальність за розвиток професійних знань та умінь.
ЗК.11.	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел		Знати систему офіційного документообігу професійній роботі лікаря, включаючи сучасні комп'ютерні інформаційні технології.	та	Вміти визначати джерело та місце знаходження потрібної інформації залежності від її типу. Вміти обробляти інформацію та проводити аналіз отриманої інформації	Отримувати необхідну інформацію визначеного джерела та на підставі її аналізу формувати відповідні висновки	Нести відповідальність за повноту та якість аналізу інформації та висновків на підставі її аналізу.
ЗК.12.	Визначеність наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків		Знати обов'язки та шляхи виконання поставлених завдань	та	Вміти визначити мету та завдання та наполегливим бути сумлінним при виконанні обов'язків	Встановлювати міжособистісні зв'язки для ефективного виконання завдань та обов'язків	Відповідати за якісне виконання поставлених завдань
ЗК.14.	Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні		Знати свої права і обов'язки як члена суспільства	і	Вміти реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства	Реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства	Відповідати за якісне виконання своїх обов'язків як члена суспільства
ЗК.15.	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у		Знати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства, її місця у загальній системі знань про природу суспільства та розвитку суспільства, техніки і технологій	та	Вміти зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства	Зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства	Відповідати за збереження та примноження моральних, культурних, наукових цінностей і досягнень суспільства

загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя				
---	--	--	--	--

Спеціальні (фахові) компетентності

ФК.1.	Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані	Мати спеціалізовані знання про людину, дитину, її органи та системи, знати методики та стандартні схеми опитування та фізикального обстеження пацієнта. Знати методики оцінювання стану внутрішньоутробного розвитку плоду. Знати етапи та методи обстеження психомоторного та фізичного розвитку дитини.	Вміти провести бесіду з пацієнтом (у т.ч з дитиною), на підставі алгоритмів та стандартів, використовуючи стандартні методики провести фізикальне обстеження пацієнта. Вміти обстежити психомоторний та фізичний розвиток дитини. Вміти оцінити стан здоров'я людини (у т.ч. дитини).	Ефективно формувати комунікаційну стратегію при спілкуванні з пацієнтом. Вносити інформацію про стан здоров'я дитини до відповідної медичної документації	Нести відповідальність за якісний збір отриманої інформації на підставі співбесіди, опитування огляду, пальпації, перкусії органів та систем та своєчасне оцінювання стану: здоров'я людини, психомоторного та фізичного розвитку дитини та внутрішньоутробного розвитку плоду та за прийняття відповідних заходів
ФК.2.	Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів	Мати спеціалізовані знання про людину, її органи та системи, знати принципи лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів	Вміти аналізувати результати лабораторних та інструментальних досліджень та на їх підставі оцінити інформацію щодо діагнозу хворого	Обґрунтовано призначати та оцінювати результати лабораторних та інструментальних досліджень	Нести відповідальність за правильне і своєчасне оцінювання інформації щодо результатів лабораторних та інструментальних досліджень в умовах закладу охорони здоров'я
ФК.3.	Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання	Мати спеціалізовані знання про людину, дитину, її органи та системи, знати алгоритм діагнозу в умовах закладу охорони здоров'я	Вміти: виділити та зафіксувати провідний клінічний симптом або синдром; встановити найбільш вірогідний синдромний діагноз захворювання, призначити лабораторне та/або інструментальне обстеження хворого	На підставі нормативних документів вести медичну документацію пацієнта (карту амбулаторного/стаціонарного хворого тощо).	Дотримуючись етичних та юридичних норм, нести відповідальність за прийняття обґрунтованих рішень і дій щодо правильності встановленого попереднього та клінічного діагнозу захворювання.

			здійснювати диференціальну діагностику захворювань			
ФК.4.	Здатність визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювань.	до	Мати спеціалізовані знання про людину, її органи та системи; етичні та юридичні норми; алгоритми та стандартні схеми визначення режиму праці та відпочинку при лікуванні, на підставі попереднього та клінічного діагнозу захворювання (за списком 2)	Вміти визначати, на підставі попереднього та клінічного діагнозу, шляхом прийняття обґрунтовано го рішення необхідний режим праці та відпочинку при лікуванні захворювання (за списком 2).	Формувати та донести до пацієнта та фахівців висновки щодо необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювання (за списком 2).	та Нести відповідальність за обґрунтованість призначення режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювання (за списком 2).
ФК.5.	Здатність визначення характеру харчування при лікуванні профілактиці захворювань	до	Мати спеціалізовані знання про людину, її органи та системи; алгоритми та стандартні схеми призначення харчування при лікуванні захворювань (за списком 2).	Вміти визначати, на підставі попереднього та клінічного діагнозу, характер харчування при лікуванні захворювань (за списком 2).	Формувати та донести до пацієнта, фахівців висновки щодо харчування при лікуванні захворювання (за списком 2).	та Нести відповідальність за обґрунтованість визначення харчування при лікуванні захворювання (за списком 2).
ФК.6.	Здатність визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань	до	Мати спеціалізовані знання алгоритмів та стандартних схем лікування захворювань (за списком 2)	Вміти визначати принципи та характер лікування захворювання (за списком 2).	Формувати та донести до пацієнта та фахівців висновки щодо принципів характеру лікування (за списком 2).	та Нести відповідальність за прийняття рішення щодо принципів та характеру лікування захворювання (за списком 2).
ФК.7.	Здатність діагностування невідкладних станів	до	Мати спеціалізовані знання про людину, її органи та системи, стандартні методики обстеження людини (вдома, на вулиці, у закладі охорони здоров'я) в умовах нестачі інформації.	Вміти, в умовах нестачі інформації, використовуючи стандартні методики, шляхом прийняття обґрунтованого рішення оцінити стан пацієнта та визначити головний клінічний синдром (або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого) (за списком 3)	За будь-яких обставин, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм прийняти обґрунтоване рішення щодо оцінки тяжкості стану людини, діагнозу та організації необхідних медичних заходів в залежності від стану людини; заповнити відповідні медичні документи	та Нести відповідальність за своєчасність та ефективність медичних заходів щодо діагностування невідкладних станів.
ФК.8.	Здатність визначення тактики та	до	Знати законодавчу базу щодо надання екстреної медичної допомоги, зокрема	Вміти визначити невідкладні стани (за списком 3); принципи та	Обґрунтовано формулювати та довести до пацієнта чи його законного	та Нести відповідальність за правильність визначення

	надання екстреної медичної допомоги	закон України «Про екстрену медичну допомогу». Мати спеціалізовані знання про невідкладні стани людини; принципи надання екстреної медичної допомоги.	тактику надання екстреної медичної допомоги; провести організаційні та діагностичні заходи спрямовані на рятування та збереження життя людини.	представника необхідність надання невідкладної допомоги та отримати згоду на медичне втручання	невідкладного стану, ступеню його важкості та тактики надання екстреної медичної допомоги.
ФК.9.	Здатність проведення лікувально-евакуаційних заходів	до Знати існуючу систему лікувально-евакуаційного забезпечення	Організувати проведення лікувально-евакуаційних заходів серед населення та військовослужбовців, в умовах надзвичайної ситуації, у т.ч. у польових умовах, під час розгорнутих етапів медичної евакуації, з урахуванням існуючої системи лікувально-евакуаційного забезпечення	Обґрунтовано вирішувати питання щодо ізоляції хворих із підозрою на інфекційне захворювання із врахуванням небезпеки джерел збудників інфекційних захворювань	Нести відповідальність за прийняття рішення щодо ізоляції джерел збудників інфекційних захворювань
ФК.10	Здатність до виконання медичних маніпуляцій	Мати спеціалізовані знання про людину, її органи та системи, анатомофізіологічні та вікові особливості; знання алгоритмів виконання медичних маніпуляцій (за списком 5)	Вміти виконувати медичні маніпуляції (за списком 5).	Обґрунтовано формувати та довести до пацієнта, та/чи його батьків (опікунів), фахівців висновки щодо необхідності проведення медичних маніпуляцій (за списком 5)	Нести відповідальність за якість виконання медичних маніпуляцій (за списком 5)
ФК.11	Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.	Мати спеціалізовані знання з медичних проблем	Вміти розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Обґрунтовано вирішувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах	Нести відповідальність за розв'язання медичних проблем у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності
ФК.13	Здатність проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів	до Знати принципи та системи планування та проведення профілактичних та протиепідемічних заходів в типових	Вміти організувати проведення профілактичних та протиепідемічних заходів	Інформувати населення, керівників відповідних установ та підприємств щодо	Нести відповідальність за якісний аналіз показників захворюваності населення, своєчасне

		умовах та в умовах епідемічного неблагополуччя		своєчасного проведення профілактичних та протиепідемічних заходів,	проведення відповідних профілактичних та протиепідемічних заходів	
ФК.14	Здатність планування проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб	до і та Та що до	Знати принципи та системи планування та проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб в типових умовах та в умовах епідемічного неблагополуччя на підставі результатів аналізу, даних обстеження осередку інфекційних хвороб. Знати методи виявлення та ранньої діагностики інфекційних хвороб, організації первинних протиепідемічних заходів в осередку інфекційних хвороб. Знати профілактичні та протиепідемічні методи організації заходів щодо запобігання розповсюдження інфекційних хвороб.	Вміти на підставі епідеміологічного аналізу, використовуючи профілактичні та протиепідемічні методи, планувати заходи для запобігання розповсюдження інфекційних хвороб (за списком 2) Вміти організовувати проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб у закладі охорони здоров'я, серед закріпленого населення та у осередках інфекційних хвороб на підставі епідеміологічного аналізу за групами ризику, території ризику, часу та факторів ризику.+	Інформувати населення, керівників відповідних установ та підприємств щодо своєчасного проведення профілактичних та протиепідемічних заходів, щеплень, тощо.	Нести відповідальність за якісний аналіз показників інфекційної захворюваності населення, своєчасне проведення відповідних профілактичних та протиепідемічних заходів
ФК.16	Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм		Знати систему офіційного документообігу в професійній роботі лікаря, включаючи сучасні комп'ютерні інформаційні технології.	Вміти визначати джерело та місце знаходження потрібної інформації в залежності від її типу. Вміти обробляти інформацію та проводити аналіз отриманої інформації	Отримувати необхідну інформацію визначеного джерела та на підставі її аналізу формувати відповідні висновки.	Нести відповідальність за повноту та якість аналізу інформації та висновків на підставі її аналізу.
ФК.21	Зрозуміло неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	і	Мати спеціалізовані знання з проблем охорони здоров'я	Вміти застосовувати отримані знання з медичних проблем	Здатність донести до пацієнтів, членів їх родин, колег свою професійну позицію	Нести відповідальність за надану інформацію з проблем охорони здоров'я

ФК.24	Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами	Знати основи етики та деонтології	Вміти застосовувати етичні та деонтологічні норми і принципи професійної діяльності	Здатність донести до пацієнтів, членів їх родин, колег свою професійну позицію	Нести відповідальність щодо виконання етичних та деонтологічних норм і принципів у професійній діяльності
ФК.25	Дотримання професійної академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів	Знати основи професійної та академічної доброчесності	Вміти дотримуватись професійної та академічної доброчесності	Здатність дотримуватись принципів професійної та академічної доброчесності	Нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів

Результати навчання:

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна:

1. Визначати різні клінічні варіанти та ускладнення найбільш поширених інфекційних захворювань;
2. Планувати обстеження хворого та інтерпретувати отримані результати при найбільш поширених інфекційних захворюваннях;
3. Проводити диференціальну діагностику та ставити попередній клінічний діагноз найбільш поширених інфекційних захворювань;
4. Визначати тактику ведення хворого при найбільш поширених інфекційних захворюваннях;
5. Демонструвати вміння ведення медичної документації у клініці інфекційних хвороб;
6. Ставити діагноз і надавати екстрену допомогу при основних невідкладних станах у клініці інфекційних хвороб (при шоках, комі, алергічних реакціях, асфіксії, набряку мозку, судомному синдромі).

Результати навчання для дисципліни:

ПРН.1.Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності. (ЗК1, ЗК2, ЗК3, ЗК4, ЗК5, ЗК6, ЗК7, ЗК8, ЗК10, ЗК11, ЗК12, ЗК14, ЗК15, ФК1, ФК2, ФК3, ФК4, ФК5, ФК6, ФК7, ФК8, ФК9, ФК10, ФК11, ФК13, ФК14, ФК16, ФК21, ФК24, ФК25)

ПРН.2.Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я. (ЗК4, ЗК6, ЗК10, ЗК11, ЗК12, ФК1, ФК2, ФК3, ФК4, ФК5, ФК6, ФК7, ФК8, ФК9, ФК10, ФК11, ФК13, ФК14, ФК16, ФК24)

ПРН.3.Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем. (ЗК1, ЗК2, ЗК3, ЗК6, ЗК7, ЗК10, ЗК11, ЗК12, ФК1, ФК2, ФК3, ФК11, ФК21, ФК24, ФК25)

ПРН.4.Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2). (ЗК3, ЗК4, ФК16, ФК24)

ПРН.5.Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік

пацієнта. (ЗК1, ЗК2, ЗК3, ЗК6, ЗК7, ФК1, ФК2, ФК3, ФК7, ФК8, ФК16, ФК24)

ПРН.6.Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря- керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2). (ЗК1, ЗК2, ЗК3, ЗК6, ЗК7, ЗК8, ФК1, ФК2, ФК3, ФК7, ФК8, ФК11, ФК16, ФК24)

ПРН.7.Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2). (ЗК8, ФК1, ФК2, ФК16, ФК24)

ПРН.8.Визначити головний клінічний синдром або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (за списком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу. (ЗК3, ЗК4, ФК5, ФК6, ФК7, ФК8, ФК9, ФК10, ФК11, ФК24)

ПРН.9.Визначити характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи. (ФК1, ФК2, ФК6, ФК7, ФК8, ФК11)

ПРН.10.Визначити необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами. (ЗК4, ФК4, ФК5, ФК24)

ПРН.14.Визначити тактику та надавати екстрену медичної допомогу при невідкладних станах (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування. (ЗК5, ЗК7, ЗК8, ФК1, ФК7, ФК11, ФК16)

ПРН.16.Формувати раціональні медичні маршрути пацієнтів; організувати взаємодію з колегами в своєму та інших закладах, організаціях та установах; застосовувати інструменти просування медичних послуг на ринку, на підставі аналізу потреб населення, в умовах функціонування закладу охорони здоров'я, його підрозділу, в конкурентному середовищі. (ФК3, СФК7, ФК10, ФК11)

ПРН.17.Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм. (ЗК14, ЗК15, ФК7, ФК10, ФК11)

ПРН.19.Планувати та втілювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів, щодо виникнення та розповсюдження захворювань серед населення. (ФК14)

ПРН.20.Аналізувати епідеміологічний стан та проводити заходи масової й індивідуальної, загальної та локальної профілактики інфекційних захворювань. (ЗК10, ЗК11)

ПРН.21.Відшукувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію. (ЗК2, ЗК10, ЗК11)

ПРН.25.Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців. (ЗК5, ЗК6, ФК11)

ПРН.27.Вільно спілкуватися державною та англійською мовою, як усно так і письмово для обговорення професійної діяльності, досліджень та проєктів. (ЗК5, ЗК6, ЗК7, ЗК8, ЗК15, ФК11, ФК21)

ПРН.29.Планувати, організувати та проводити заходи зі специфічної профілактики інфекційних захворювань, в тому числі згідно з Національним календарем профілактичних щеплень, як обов'язкових так і рекомендованих. Управляти залишками вакцин, організувати додаткові

вакцинальні кампанії, у т.ч. заходи з імунопрофілактики. (ЗК14, ЗК15, ФК14, ФК15)

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 120 годин 4 кредити ЕКТС.

Інфекційні хвороби як навчальна дисципліна:

а) базується на вивченні студентами медичної і біологічної фізики, морфологічних дисциплін, мікробіології, вірусології та імунології, фізіології, патофізіології, внутрішніх хвороб, хірургії, неврології, дерматології, епідеміології, офтальмології, отоларингології, ендокринології, клінічної фармакології, реаніматології та інтегрується з цими дисциплінами;

б) закладає основи вивчення студентами сімейної медицини, що передбачає інтеграцію викладання з цією дисципліною та формування умінь застосовувати знання з інфекційних хвороб в процесі подальшого навчання і в професійній діяльності;

в) закладає основи здорового способу життя та профілактики порушення функцій організму в процесі життєдіяльності.

У загальній системі підготовки лікаря дисципліна „Інфекційні хвороби” посідає важливе місце з урахуванням значної поширеності інфекційної патології, необхідності формування у майбутніх лікарів клінічного мислення, вмінь та практичних навичок, які забезпечують своєчасну діагностику інфекційних хвороб та їхніх ускладнень, раціональне лікування, вибір оптимальної тактики в разі надання невідкладної допомоги. Особлива увага у викладанні дисципліни приділяється питанням ранньої діагностики, лікуванню хворих на догоспітальному етапі, що сприяє підвищенню якості підготовки лікаря, передусім для амбулаторного підрозділу охорони здоров'я.

Видами навчальних занять згідно з навчальним планом є лекції, практичні заняття, самостійна робота студентів (СРС).

Теми лекцій розкривають проблемні питання відповідних розділів інфекційної патології. У лекційному курсі максимально використовуються різноманітні дидактичні засоби – мультимедійні презентації, навчальні кінофільми, слайди, магнітофонні записи, демонстрація тематичних хворих. Лекційний і практичний етапи навчання студентів по можливості формуються у такій послідовності, щоб теми лекцій передували практичним заняттям.

Практичні заняття за методикою їх організації є клінічними і передбачають:

1. Курацію хворих на інфекційні хвороби, яка здійснюється за заданим алгоритмом дій студентів.
2. Розгляд теоретичних питань та набуття практичних навичок за стандартними переліками до кожного практичного заняття та під час іспиту.
3. Аналіз архівних історій хвороб.
4. Вирішення ситуаційних завдань.
5. Стандартизований тестовий контроль, усне і письмове опитування.

Самостійна робота студентів (СРС) посідає у вивченні дисципліни вагоме місце. Окрім традиційної підготовки студентів до практичних занять і іспиту, а також опанування переліком тем, що винесені для самостійного вивчення, вона включає роботу студентів у клініці в позааудиторний час з оволодінням практичними навиками, складання ними схем дифдіагностики та алгоритмів обстеження хворих, підготовку і написання історії хвороби. Ефективність СРС повинна забезпечуватись співпрацею студентів і викладачів.

Засвоєння теми контролюється на практичних заняттях відповідно до конкретних цілей. Іспит здійснюється по завершенню вивчення усіх тем.

Рекомендується застосовувати такі засоби діагностики рівня підготовки студентів: комп'ютерне і бланкове тестування, розв'язування ситуаційних задач, інтерпретація лабораторних досліджень, аналіз і оцінка результатів специфічних і інструментальних методів обстеження, контроль практичних навичок, відповіді на стандартизовані теоретичні питання.

3. Структура навчальної дисципліни

Інфекційні хвороби

№ з/п	Тема	Лекції	Практичні	СРС
1.	Вступ в курс інфектології. Імунопрофілактика інфекційних хвороб. Загальна характеристика групи інфекційних хвороб із фекально-оральним механізмом передачі. Черевний тиф. Паратифи А та В.	4	4	15
2	Діарейний синдром у клініці інфекційних хвороб. Холера. Сальмонельоз. Харчові токсикоінфекції. Харчові інтоксикації мікробного походження. Ботулізм. Невідкладні стани у хворих на інфекційні хвороби з фекально-оральним механізмом передачі.	2	4	
3	Кишкові інфекційні хвороби з переважним ураженням товстої кишки. Шигельоз. Протозойні кишкові інвазії. Амебiaz. Нематодози. Цестодози. Трематодози.		4	
4	Загальна характеристика групи інфекційних хвороб із повітряно-краплинним механізмом передачі. Грип. Інші ГРВІ: парагрип, аденовірусна хвороба, РС-інфекція, риновірусна хвороба. Інфекційні хвороби, що перебігають із клінікою атипової пневмонії: респіраторний мікоплазмоз, орнітоз, легіонельоз. COVID-19	2	4	15
5	«Дитячі» краплинні інфекційні хвороби у дорослих. Дифтерія. Диференціальна діагностика ангін. Інфекційний мононуклеоз. Невідкладні стани у хворих на інфекційні хвороби з повітряно-краплинним механізмом передачі.		4	
6	Менінгококова хвороба. Менінгеальний с-м у клініці інфекційних хвороб. Диференціальна діагностика серозних і гнійних менінгітів. Невідкладні стани: набряк-набухання головного мозку, інфекційно-токсичний шок, тромбо-геморагічний синдром.		4	
7	Загальна характеристика вірусних гепатитів. Вірусні гепатити з фекально-оральним механізмом передачі. Гострі вірусні гепатити з парентеральним механізмом передачі. Лабораторна діагностика вірусних гепатитів. Лікувальна тактика гострих вірусних гепатитів. Хронічні вірусні гепатити В, С, D.	2	4	10
8	ВІЛ-інфекція. СНІД-асоційовані інфекції та інвазії.	2	4	
9	Загальна характеристика інфекційних хвороб із трансмісивним механізмом передачі. Малярія. Лейшманіози. Трансмісивні хвороби, що передаються через укуси кліщів: кліщовий енцефаліт, хвороба Лайма. Рикетсіози. Синдром тривалої гарячки невідомого генезу. Бруцельоз. Сепсис.		4	10

10	Інфекційні хвороби з ураженням нервової системи: сказ, правець. Інфекційні хвороби з ураженням шкіри: бешіха, еризипелоїд, феліноз.		4	10
11	TORCH-інфекції: токсоплазмоз; краснуха; цитомегаловірусна хвороба; простий герпес. Ускладнення застосування ліків у практиці інфекціоніста. Антибіотикоасоційовані діареї, <i>Cl. difficile</i> інфекція. Внутрішньолікарняні інфекції.		4	
12	Інфекційні хвороби з переважним ураженням нирок: лептоспіроз, ГНС. Геморагічна гарячка Конго-Кримська. Інфекційні хвороби, що їх регламентують Міжнародні медико-санітарні правила 2005 року. Поняття про біобезпеку.		4	
РАЗОМ		12	48	60

4. Тематичний план лекцій

№ з/п	Тема	Год.
1.	Вступ у курс інфектології. Поняття про інфекційні хвороби. Особливості інфекційних хвороб. Класифікація. Принципи діагностики, лікування, профілактики.	2
2.	Загальна характеристика інфекційних хвороб із фекально-оральним механізмом передачі. Черевний тиф. Паратифи А та В.	2
3.	Діарейний синдром у клініці інфекційних хвороб. Патогенез і клінічні особливості. Принципи лікування дегідратаційного шоку.	2
4.	Загальна характеристика групи інфекційних хвороб із повітряно-краплинним механізмом передачі. ГРВІ. Грип.	2
5.	Вірусні гепатити.	2
6.	СНІД-асоційовані інфекції та інвазії.	2
РАЗОМ		12

5. Тематичний план практичних занять з дисципліни «Інфекційні хвороби».

№ з/п	Тема	год
1.	Вступ в курс інфектології. Імунопрофілактика інфекційних хвороб. Загальна характеристика групи інфекційних хвороб із фекально-оральним механізмом передачі. Черевний тиф. Паратифи А та В. Стандарт медичної допомоги «Рациональне застосування антибактеріальних і антифунгальних препаратів з лікувальною та профілактичною метою»	4
2	Діарейний синдром у клініці інфекційних хвороб. Холера. Сальмонельоз. Харчові токсикоінфекції. Харчові інтоксикації мікробного походження. Ботулізм. Невідкладні стани у хворих на інфекційні хвороби з фекально-оральним механізмом передачі.	4
3	Кишкові інфекційні хвороби з переважним ураженням товстої кишки. Шигельоз. Протозойні кишкові інвазії. Амебіаз. Нематодози. Цестодози. Трематодози.	4
4	Загальна характеристика групи інфекційних хвороб із повітряно-краплинним механізмом передачі. Грип. Інші ГРВІ: парагрип, аденовірусна хвороба, РС-	4

	інфекція, риновірусна хвороба. Інфекційні хвороби, що перебігають із клінікою атипової пневмонії: респіраторний мікоплазмоз, орнітоз, легіонельоз. COVID-19	
5	«Дитячі» краплинні інфекційні хвороби у дорослих. Дифтерія. Диференціальна діагностика ангін. Інфекційний мононуклеоз. Невідкладні стани у хворих на інфекційні хвороби з повітряно-краплинним механізмом передачі.	4
6	Менінгококова хвороба. Менінгеальний с-м у клініці інфекційних хвороб. Диференціальна. діагностика серозних і гнійних менінгітів. Невідкладні стани: набряк-набухання головного мозку, інфекційно-токсичний шок, тромбо-геморагічний синдром.	4
7	Загальна характеристика вірусних гепатитів. Вірусні гепатити з фекально-оральним механізмом передачі. Гострі вірусні гепатити з парентеральним механізмом передачі. Лабораторна діагностика вірусних гепатитів. Лікувальна тактика гострих вірусних гепатитів. Хронічні вірусні гепатити В, С, D.	4
8	ВІЛ-інфекція. СНІД-асоційовані інфекції та інвазії.	4
9	Загальна характеристика інфекційних хвороб із трансмісивним механізмом передачі. Малярія. Лейшманіози. Трансмісивні хвороби, що передаються через укуси кліщів: кліщовий енцефаліт, хвороба Лайма. Рикетсіози. Синдром тривалої гарячки невідомого генезу. Бруцельоз. Сепсис.	4
10	Інфекційні хвороби з ураженням нервової системи: сказ, правець. Інфекційні хвороби з ураженням шкіри: бешиха, еризипелоїд, феліноз.	4
11	TORCH-інфекції: токсоплазмоз; краснуха; цитомегаловірусна хвороба; простий герпес. Ускладнення застосування ліків у практиці інфекціоніста. Антибіотикоасоційовані діареї, <i>Cl. difficile</i> інфекція. Внутрішньолікарняні інфекції.	4
12	Інфекційні хвороби з переважним ураженням нирок: лептоспіроз, ГНС. Геморагічна гарячка Конго-Кримська. Інфекційні хвороби, що їх регламентують Міжнародні медико-санітарні правила 2005 року. Поняття про біобезпеку.	4
	Іспит	
	РАЗОМ	48

6. Тематичний план самостійної роботи студентів (СРС).

№ з/п	Тема	Кількість годин	Вид контролю
1.	Підготовка до практичних занять, теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок.	30	Поточний контроль на практ. зан
2.	Підготовка і написання «історії хвороби»	4	-«-
3.	Самостійне опрацювання тем, які не входять до плану аудиторних занять: Паратифи А та В. Лістеріоз. Реовірусна хвороба Норфол-вірусна інфекція. Гельмінтози. Риновірусна. Корона-вірусна, Бока-вірусна Метапневмовірусна інфекція. Хвороби спричинені вірусами герпесу 6-8 типів. Інші вірусні гепатити	20	Поточний контроль на практ. та підсумковому занятті

	(TTV, SEN, G). Лямбліоз. Натуральна віспа. мікоплазмоз, орнітоз, легіонельоз. Диференціальна діагностика ангін. Синдром тривалої гарячки невідомого генезу. Бруцельоз. Сепсис. Геморагічні гарячки. Еризипелоїд, феліноз, содоку, стрептобацильоз. Ускладнення застосування ліків у практиці інфекціоніста. Міжнародні Медико-санітарні правила. Біотероризм.		
4.	Підготовка до іспиту	6	-«-
	Всього	60	

7. Індивідуальні завдання

Історія хвороби залишається на сьогодні найважливішим документом в практичній роботі кожного лікаря. Отже, написання студентської історії хвороби дозволяє студентам – майбутнім молодим лікарям, набути практичні навички коректного ведення медичної документації. Добре оформлення історії хвороби забезпечує правильну послідовність діагностичних та лікувальних заходів, а значить і благоприємний прогноз для пацієнта. Високоякісне написання історії хвороби – свідцтво ерудиції лікаря, його професійної грамотності, знання рідної та латинської мов, чуйного та доброзичливого відношення до хворого.

Для студента історія хвороби є заліковою роботою, оформлення якої показує вміння працювати з хворим, обстежувати його, правильно аргументувати постановку діагнозу, призначити адекватне до ситуації лікування, користуватись спеціальною літературою.

В історії хвороби доцільно викладати лише достовірні факти, акуратним почерком оформляти всі матеріали на стандартних аркушах паперу, виділяти окремі розділи, з обох сторін листа залишати поля.

8. Методи навчання

Наочні: При вивченні дисципліни “Інфекційні хвороби” застосовується комплекс методів: - методів вербальної передачі і слухового сприйняття учбової інформації (лекції, бесіди, розповіді, пояснення, обговорення), методи наочної передачі і зорового сприйняття учбової інформації (показ і демонстрація слайдів, відеозаписів, вивчення літературних та інших джерел учбової інформації, застосування наочних засобів навчання), методи передачі учбової інформації за допомогою практичних, трудових дій і тактильного її сприйняття (тренувальні завдання та творчі вправи, огляд тематичних хворих).

Практичні методи: Курація хворих, обстеження хворих з інфекційною патологією, вирішення клінічних ситуаційних завдань та тестів, оволодіння елементами лікарської техніки обстеження на хворих.

9. Методи контролю

Поточний контроль здійснюється під час проведення навчальних занять і має на меті перевірку засвоєння студентами навчального матеріалу за 4-ри бальною (національною) шкалою. Форми оцінювання поточної навчальної діяльності є стандартизованими і включають контроль теоретичної та практичної підготовки. Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність студенту виставляються оцінки за 4-ри бальною (національною). При цьому враховуються усі види робіт, передбачені програмою дисципліни. Студент має отримати оцінку з кожної теми для подальшої конвертації оцінок у бали за багатобальною (200-бальною) шкалою.

Критерії оцінювання поточної навчальної діяльності:

Оцінку «**відмінно**» одержує студент, який приймав активну участь в обговоренні найбільш складних питань з теми заняття, дав не менше 90% правильних відповідей на стандартизовані тестові завдання, без помилок відповів на письмові завдання, виконав практичне завдання.

Оцінку «**добре**» одержує студент, який приймав участь в обговоренні найбільш складних питань з теми, дав не менше 75% правильних відповідей на стандартизовані тестові завдання, припустився

окремих незначних помилок у відповідях на письмові завдання, виконав практичне завдання з незначними помилками.

Оцінку «**задовільно**» одержує студент, який не приймав участь в обговоренні найбільш складних питань з теми, дав не менше 60% правильних відповідей на стандартизовані тестові завдання, припустився значних помилок у відповідях на письмові завдання, виконав практичне завдання з помилками.

Оцінку «**незадовільно**» одержує студент, який не приймав участь в обговоренні найбільш складних питань з теми, дав менше 60% правильних відповідей на стандартизовані тестові завдання, припустився грубих помилок у відповідях на письмові завдання або взагалі не дав відповідей на них, не виконав практичне завдання.

Самостійна робота студентів, яка передбачена в темі поряд із аудиторною, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу, контролюється під час іспиту.

Індивідуальна робота у формі написання схеми диференціальної діагностики інфекційних екзантем та алгоритму обстеження хворого з тривалою гарячкою виконується студентами впродовж вивчення тем. Кожна індивідуальна робота оцінюється у 3 бали.

Студент може відпрацювати пропущені теми або перескладати їх на позитивну оцінку викладачу під час його консультацій (індивідуальної роботи зі студентами) не більше 3-х разів під час вивчення дисципліни, тим самим набрати кількість балів не меншу за мінімальну, щоб бути допущеним до іспиту.

Для дисциплін формою підсумкового контролю яких є іспит:

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність за семестр для допуску до іспиту становить 120 балів. Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність за семестр для допуску до іспиту становить 72 бали.

10. Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно конкретним цілям теми і включає стандартизовані форми контролю теоретичної підготовки та контроль професійних умінь. Поточний контроль включає оцінювання початкового рівня знань (усне або письмове експрес-опитування, тестовий контроль з використанням тестових завдань формату А), оцінювання основного етапу практичного заняття (контроль професійних умінь під час курації хворих, вирішення типових ситуаційних задач), оцінювання кінцевого рівня знань на занятті (вирішення ситуаційних задач III рівня, інтерпретація результатів лабораторних та інших методів обстеження хворого). Оцінювання поточної навчальної діяльності. Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність студенту виставляються оцінки за 4-ри бальною (традиційною) шкалою з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни. При цьому враховуються усі види робіт, передбачені навчальною програмою. **Студент має отримати оцінку з кожної теми.** Форми оцінювання поточної навчальної діяльності мають бути стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки.

Виставлені за традиційною шкалою оцінки конвертуються у бали. Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 200 балів. Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність для зарахування дисципліни становить 120 балів.

11. Іспит – це форма підсумкового контролю засвоєння студентом теоретичного та практичного матеріалу з навчальної дисципліни за семестр, що проводиться як контрольний захід. Студент вважається допущеним до іспиту з навчальної дисципліни, якщо він відвідав усі передбачені навчальною програмою з дисципліни аудиторні навчальні заняття, виконав усі види робіт, передбачені робочою програмою навчальної дисципліни та при її вивченні впродовж семестру набрав кількість балів, не меншу за мінімальну. Іспит проводиться у письмовій формі у період екзаменаційної сесії, відповідно до розкладу. Форми проведення іспиту є стандартизованими і включають контроль теоретичної підготовки (з використанням стандартизованих завдань, усне або письмове опитування) та контроль професійних умінь (ситуаційні задачі, інтерпретація результатів додаткових методів обстеження хворого) відповідно до ОКХ. Максимальна кількість балів, яку

може набрати студент при складанні іспиту становить 80. Мінімальна кількість балів при складанні іспиту - не менше 50.

Оцінка успішності студента з дисципліни виставляється лише студентам, яким зараховані усі заняття з дисципліни. Оцінка, яку студент набрав з дисципліни, визначається як середнє арифметичне з усіх занять дисципліни (сума балів за усі заняття ділиться на кількість занять з дисципліни).

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студентів має перевірятися статистичними методами (коефіцієнт кореляції між поточною успішністю та результатами іспиту).

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність за семестр для допуску до іспиту становить 120 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність за семестр для допуску до іспиту становить 72 бали.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих студентом оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$x = \frac{CA \times 120}{5}$$

Для зручності наведено таблицю перерахунку за 200-бальною шкалою:

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються іспитом

4 - бальна шкала	200 - бальна шкала
5	120
4.95	119
4.91	118
4.87	117
4.83	116
4.8	115
4.75	114
4.7	113
4.66	112
4.62	111
4.58	110
4.54	109

4.5	108
4.45	107
4.41	106
4.37	105
4.33	104
4.29	103
4.25	102
4.2	101
4.16	100
4.12	99
4.08	98
4.04	97
3.99	96
3.95	95
3.91	94

3.87	93
3.83	92
3.79	91
3.74	90
3.7	89
3.66	88
3.62	87
3.58	86
3.54	85
3.49	84
3.45	83
3.41	82
3.37	81
3.33	80
3.29	79

3.25	78
3.22	
3.2	77
3.16	76
3.15	
3.12	75
3.1	
3.08	74
3.04	73
3	72
Менше 3	Недостатньо

Оцінка з дисципліни, яка завершується іспитом визначається, як сума балів за поточну навчальну діяльність (не менше 72) та балів за іспит (не менше 50). Бали з дисципліни незалежно конвертуються як в шкалу ECTS, так і в 4-бальну шкалу. Бали шкали ECTS у 4-бальну шкалу не конвертуються і навпаки. Бали студентів, які навчаються за однією спеціальністю, з урахуванням кількості балів, набраних з дисципліни ранжуються за шкалою ECTS таким чином:

Оцінка ECTS Статистичний показник

A Найкращі 10 % студентів

B Наступні 25 % студентів

C Наступні 30 % студентів

D Наступні 25 % студентів

E Останні 10 % студентів

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче у таблиці:

Бали з дисципліни Оцінка за 4-ри бальною шкалою

Від 170 до 200 балів - 5

Від 140 до 169 балів - 4

Від 139 балів до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент - 3

Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент - 2

Оцінка ECTS у традиційну шкалу не конвертується, оскільки шкала ECTS та чотирибальна шкала незалежні.

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студентів перевіряється статистичними методами (коефіцієнт кореляції між оцінкою ECTS та оцінкою за національною шкалою).

13. Методичне забезпечення

Викладання дисципліни на лекціях забезпечується методичними розробками, наочними засобами навчання (презентації, навчальні фільми), інформаційним ресурсом кафедри.

Викладання навчальної дисципліни на практичних заняттях забезпечується методичними розробками, тематикою самостійних і індивідуальних завдань, наочними засобами навчання (презентації, навчальні фільми та інші засоби для відпрацювання практичних навичок), інформаційним ресурсом кафедри, алгоритмами виконання практичних вмінь і структурованими алгоритмами контролю вмінь. Самостійна і індивідуальна робота при вивченні навчальної дисципліни забезпечується методичними розробками з самостійної роботи студентів.

14. Рекомендована література

Основна (базова)

Інфекційні хвороби: підручник / О.А. Голубовська, М.А. Андрейчин, А.В. Шкурба та ін.; за ред. О.А. Голубовської. – 3-є вид., переробл. і допов. – К.: ВСВ «Медицина», 2022. – 688 с.

Інфекційні хвороби: підручник / В.М. Козько, Г.О. Соломенник, К.В. Юрко та ін.; за ред. В.М. Козька. – К.: ВСВ «Медицина», 2019. – 312 с.

Інфекційні хвороби: підручник : у 2 т. / за ред. В.П. Малого, М.А. Андрейчина. – Львів: Магнолія, 2018. – Т. 1. – 718 с.; Т. 2. – 726 с.

Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. – Київ: „Здоров'я”, 2008–Т.1.–854 с.; Т.2.–656 с.; Т.3.–902 с.

Допоміжна

Атлас інфекційних хвороб / М.А. Андрейчин, В.С. Копча, С.О. Крамарьов та ін.; за ред. М.А. Андрейчина. – 3-тє вид., випр. і допов. – Львів: Магнолія, 2019. – 296 с.

Внутрішньолікарняні інфекції та інфекційний контроль: навч. посібник / К.В. Юрко, В.М. Козько, Г.О. Соломенник. – Київ: ВСВ «Медицина», 2020. – 296 с.

Імунопрофілактика інфекційних хвороб: навч.-метод. посіб. / Л.І. Чернишова, Ф.І. Лапій, А.П. Волоха та ін.; за ред. Л.І. Чернишової, Ф.І. Лапія, А.П. Волохи. – 3-є вид., переробл. і доповн. – К.: Медицина, 2022. – 336 с.

Кліщові інфекції: сучасні клініко-епідеміологічні, діагностичні та терапевтичні аспекти: навч.-метод. посібник для лікарів-інтернів та лікарів / О.К. Дуда, Г.В. Бацюра, В.О. Бойко, Л.Ф. Матюха, Л.П. Коцюбайло. – Київ, Вид-во ТОВ «Майстер Книг», 2019. – 117 с.

Лайм-бореліоз. Діагностичні критерії, лікування і профілактика: метод. рекомендації / М.А. Андрейчин, В.С. Копча, М.І. Шкільна та ін. – Тернопіль: ТДМУ, 2019. – 52 с.

Медицина за Девідсоном: принципи і практика: посібник: пер. 23-го англ. вид.: у 3 т. Т. 1 / за ред. Стюарта Г. Ралстона, Яна Д. Пенмана, Марка В. Дж. Стрекена, Річарда П. Гобсона; наук. ред. пер. В'ячеслав Ждан, Лілія Бабінець, Людмила Пасієшвілі, Валентина Величко, Наталія Михайловська. – К.: ВСВ «Медицина», 2020. – 258 с.

Медична паразитологія з ентомологією: навч. посібник / В.М. Козько, В.В. М'ясоєдов, Г.О. Соломенник та ін.; за ред. В.М. Козька, В.В. М'ясоєдова. – 2-е вид., виправл. – Київ: ВСВ «Медицина», 2017. – 336 с.

Мікотичні та протозойні інфекції, асоційовані з імуносупресією: навч. посібник / Л.Р. Шостакович-Корецька, К.Ю. Литвин, М.С. Суремченко та ін. – К.: Видавничий дім Медкнига, 2018. – 132 с.

Невідкладна інфектологія: навч. посібник / За ред. В.М. Козька. – 2-е вид., перероб. та доп. – Київ: ВСВ «Медицина», 2018. – 120 с.

Тропічні хвороби: навч. посіб. / В.М. Козько, Г.О. Соломенник, К.В. Юрко. – К.: ВСВ «Медицина», 2019. – 384 с.

Медицина за Девідсоном: принципи і практика: посібник: пер. 23-го англ. вид.: у 3 т. Т. 2 / за ред. Стюарта Г. Ралстона, Яна Д. Пенмана, Марка В. Дж. Стрекена, Річарда П. Гобсона; наук. ред. пер. Катерина Юрко, Василь Москалюк, Лариса Мороз та ін. – К.: ВСВ «Медицина», 2021. – 778 с.

Медична мікробіологія. Посібник з мікробних інфекцій: патогенез, імунітет, лабораторна діагностика та контроль: пер. 19-го англ. вид.: у 2 т. Т. 1 / за ред. Майкла Р. Барера, Вілла Ірвінга, Ендрю Свонна, Нелюн Перери; наук. ред. пер. Сергій Климнюк, Валерій Мінухін, Сергій Похил. – К.: ВСВ «Медицина», 2020. – 434 с.

Медична мікробіологія. Посібник з мікробних інфекцій: патогенез, імунітет, лабораторна діагностика та контроль: пер. 19-го англ. вид.: у 2 т. Т. 2 / за ред. Майкла Р. Барера, Вілла Ірвінга, Ендрю Свонна, Нелюн Перери; наук. ред. пер. Сергій Климнюк, Валерій Мінухін, Сергій Похил. – К.: ВСВ «Медицина», 2021. – 386 с.

Harrison's Principles of Internal Medicine. – 19th Edition // Dan Longo, Anthony Fauci, Dennis Kasper, Stephen Hauser. – McGraw-Hill, 2015.

Surviving Sepsis Campaign: International Guidelines for Management of Sepsis and Septic Shock: 2016 / A. Rhodes, L.E. Evans, W. Alhazzani [et al.] // Intensive Care Med. – 2017. – P. 1–74.

15. Інформаційні ресурси

- Верховна Рада України <https://www.rada.gov.ua/>.
- Кабінет Міністрів України <https://www.kmu.gov.ua/>
- Міністерство освіти і науки України <http://www.mon.gov.ua>
- Державна служба України з надзвичайних ситуацій <https://dsns.gov.ua/>
- Міністерство охорони здоров'я України <http://www.moz.gov.ua>
- Рада національної безпеки і оборони України <https://www.rnbo.gov.ua/>
- World Health Organization <https://www.who.int/europe>
- American Heart Association <https://elearning.heart.org/>
- British Heart Foundation <https://www.bhf.org.uk/>